

Tónlist á Kópasteini

Desember 2020

●Lög sem tengjast „Degi íslenskrar tungu“
sem verður 1. desember

●Jóralög:

Adam átti syni sjö *

Aðventukertin

Á jólnum er gleði og gaman

Bjart er yfir Betlehem

Bráðum koma blessuð jólin

Ég sá mömmu kyssa

Gekk ég yfir sjó og land *

Göngum við í kringum *

Í skóginum stóð kofi einn

Jólakötturinn

Jólasveinar einn og átta

Jólasveinar ganga um gólf

Nú er Gunna á nýju skónum

Nú skal segja *

Skín í rauðar skotthúfur

Snjókorn falla á allt og alla

Snjókorn falla

Það á að gefa börnum brauð

●Áramótalög:

Stóð ég úti í tungsljósi

Máninn hátt á himni skín

*Lög sem við syngjum í kringum jólatréð

Esjan

Tveir þreyttir fætur
toga hvorn annan í takt
eftir einbreiðum vegi
sem liggur í öfuga átt.
Gróðurinn grætur,
þögnin hún segir svo margt.
Allt er síendurtekið
en samt er svo mikið ósagt.

Ég sver að grasið var grænna
úr fjarlægð en hér er ég nú.
Ég get leitað og leitað fram að heimsenda
og út og gefið allt sem ég hef átt.

Því að Esjan er falleg
en ekki fallegrí' en þú.
Hvernig augun þín glitra
eins og hafið, svo djúpt.
Og það stingur í hjartað
að vita að ég sé of sein
en ég vil að þú vitir að ef að þú kallar
þá veistu' að ég kem aftur heim.

Reyni að telja mér trú um
að margt sé mér kært utan þín
en það gengur samt hægt
því þú kemur strax aftur til mín.

Kem um leið, kem leið,
kem um leið aftur heim...

Lítill fugl

Lítill fugl á laufgum teigi,
losar blund á mosasæng,
heilsar glaður heiðum degi,
hristir silfurdögg af væng.

Flýgur upp í himinheiðið,
hefir geislastraum í fang,
siglir morgunsvala leiðið,
sest á háan klettadrang.

Þykist öðrum þröstum meiri
þenur brjóst og sperrir stél.
Vill að allur heimur heyri
hvað hann syngur listavel.

Skín úr augum skáldsins
skelfur rödd við ljóðin ný.
Þó að allir þrestir kveði
þetta sama dirrindí.

Tunglið, tunglið, taktu mig

Tunglið, tunglið, taktu mig
og berðu mig upp til skýja.
Hugurinn ber mig hálfu leið
í heimana nýja.

Mun þar vera margt að sjá,
mörgu hefurðu sagt mér frá,
þegar þú leiðst um loftin blá
og leist til mín um rifinn skjá.

Litla lipurtá, litla lipurtá.

Komdu litla lipurtá,
langi þig að heyra,
hvað mig dreymdi, hvað ég sá
og kannski sitthvað fleira.

Litla lipurtá, litla lipurtá.

Adam átti syni sjö

Adam átti syni sjö, sjö syni átti Adam.

Adam elskaði alla þá
og allir elskuðu Adam.
Hann sáði, hann sáði.
Hann klappaði saman lófunum,
stappaði niður fótunum,
ruggaði sér í lendunum
og snéri sér í hring.

Aðventukertin

Við kveikjum einu kerti á.
Hans koma nálgast fer
sem fyrstu jól í jötu lá
og Jesúbarnið er.

Við kveikjum tveimur kertum á
og komu bíðum hans,
því Drottinn sjálfur soninn þá
mun senda' í líking manns.

Við kveikjum þremur kertum á,
því konungs beðið er,
þótt Jesús sjálfur jötu og strá
á jólum kysi sér.

Við kveikjum fjórum kertum á.
Brátt kemur gesturinn,
og allar þjóðir þurfa að sjá,
að það er frelsarinn.

Á jólunum er gleði og gaman

:/: Á jólunum er gleði og gaman
fúm, fúm, fúm :/
Þá koma allir krakkar með
í kringum jólatréð.

Þá mun ríkja gleði og gaman,
allir hlæja og syngja saman
fúm, fúm, fúm!

:/: Og jólasveinn með sekk á baki
fúm, fúm, fúm :/:

Hann gægist inn um gættina
á góðu krakkana.

Þá mun ríkja gleði og gaman,
allir hlæja og syngja saman
fúm, fúm, fúm!

:/: Á jólunum er gleði og gaman
fúm, fúm, fúm :/:

Þá klingja allar klukkur við
og kalla á gleði og frið.

Þá mun ríkja gleði og gaman,
allir hlæja og syngja saman
fúm, fúm, fúm!

Bjart er yfir

Bjart er yfir Betlehem, blikar jólastjarnan.
Stjarnan mín og stjarnan þín,
stjarnan allra barna.
Var hún áður vitringum
vegaljósið skæra.
Barn í jötu borið var,
barnið ljúfa kæra.

Víða höfðu vitringar vegi kannað hljóðir.
Fundu sínum ferðum á
fjölda margar þjóðir.
Barst þeim allt frá Betlehem
birtan undurskæra.
Barn í jötu borið var,
barnið ljúfa kæra.

Barni gjafir báru þeir,
blítt þá englar sungu.

Lausnaranum lýstu þeir,
lofgjörð Drottni sungu.
Bjart er yfir Betlehem,
blikar jólastjarna.
Stjarnan mín og stjarnan þín,
stjarna allra barna.

Bráðum koma blessuð jólin

Bráðum koma blessuð jólin
börnin fara að hlakka til.
Allir fá þá eitthvað fallett
í það minnsta kerti og spil.
Kerti og spil, kerti og spil,
í það minnsta kerti og spil.

Hvað það verður veit nú enginn,
vandi er um slíkt að spá.
En eitt er víst að alltaf verður
ákaflega gaman þá.
Gaman þá, gaman þá,
ákaflega gaman þá.

Gekk ég yfir sjó og land

Gekk ég yfir sjó og land
og hitti þar einn gamlan mann.
Sagði hann og spurði svo:
„Hvar áttu heima?“
„Ég á heima á Klapplandi, Klapplandi,
Klapplandi. Ég á heima á Klapplandi,
Klapplandinu góða“
(Stapplandi, Grátlandi, Hlælandi,
Hvíslandi og Íslandi!)

Göngum við í kringum

Göngum við í kringum :,einiberjarunn:,
Göngum við í kringum einiberjarunn,
snemma á mánudagsmorgni.

Svona gerum við er við
:,þvour okkar þvott:,
Svona gerum við erum við þvour okkar
þvott snemma á mánudagsmorgni.

-þriðjudagsmorgni, vindum okkar þvott.
-miðvikudagsmorgni, hengjum okkar þvott.
-fimmtudagsmorgni, teygjum okkar þvott.
-föstudagsmorgni, straujum okkar þvott.
-laugardagsmorgni, skúrum okkar gólf.
-snemma á sunnudagsmorgni, greiðum
okkar hár.
-seint á sunnudagsmorgni, göngum
kirkjugólf.

Ég sá mömmu kyssa jólasvein

Ég sá mömmu kyssa jólasvein
við jólatréð í stofunni í gær.
Ég læddist létt á tá, til að líta gjafir á,
hún hélt ég væri steinsofandi
Stínu dúkku hjá.

Og ég sá mömmu kitla jólasvein
og jólasveinninn út um skeggið hlær.
Já, sá hefði hlegið með,
hann faðir minn hefði hann séð,
mömmu kyssa jólasvein í gær.

Í skóginum stóð kofi einn

Í skóginum stóð kofi einn,
sat við gluggann jólasveinn.
Þá kom lítið héraskinn
sem vildi komast inn.
„Jólasveinn, ég treysti' á þig,
veiðimaður skýtur mig“
„Komdu litla héraskinn,
því ég er vinur þinn“

Veiðimaður kofann fann,
jólasveinininn spurði hann:
„Hefur þú séð héraskinn
hlaupa' um hagann þinn?“
„Hér er ekkert héraskott,
hafa skaltu þig á brott!“
Veiðimaður burtu gekk
og engan héra fékk.

Jólakötturinn

Þið kannist við jólaköttinn,
sá köttur var gríðarstór.
Fólk vissi' ekki hvaðan hann kom
eða hvert hann fór.

Hann glennti upp glyrnurnar sínar,
glóandi báðar tvær.
Það var ekki heiglum hent
að horfa í þær.

Kamparnir beittir sem broddar,
upp úr bakinu kryppa há
og klærnar á loðinni löpp
var ljótt að sjá.

Máske að leitinn að þeim sem líða
af ljósskortri heims um bó,
gefi ykkur góðan dag
og gleðileg jól.

Jólasveinar einn og átta

Jólasveinar einn og átta
ofan komu úr fjöllumunum.
Í fyrrakvöld þeir fóru að háttu,
fundu'ann Jón á Völlumunum.
Andrés stóð þar utan gátta,
það átti að færa'ann tröllumunum.
Þá var hringt í Hólakirkju
öllum jólabjöllunum

Jólasveinar ganga um gólf

Jólasveinar ganga um gólf
með gildan staf í hendi.
Móðir þeirra sópar gólf
og flengir þá með vendi.
;:Upp á stól, stendur mín kanna,
níu nóttum fyrir jól þá kem ég til manna.::

Nú er Gunna á nýju skónum

Nú er Gunna á nýju skónum,
nú eru að koma jól.
Siggi er á síðum buxum,
Solla' á bláum kjól.

Mamma er enn í eldhúsinu
eitthvað að fást við mat.
Indæla steik hún er að færa
upp á stærðar fat.

Pabbi enn í ógnarbasli
á með flibbann sinn.
"Fljótur, Siggi, finndu snöggvast
flibbannappinn minn".

Kisu er eitthvað órótt líka,
út fer brokkandi.
Ilmurinn úr eldhúsinu
er svo lokkandi.

Jólatréð í stofu stendur,
stjörnuna glampar á.
Kertin standa á grænum greinum,
gul og rauð og blá.

Nú skal segja

Nú skal segja, nú skal segja
hvernig litlar telpur gera.
Vagga brúðu, vagga brúðu
og svo snúa þær sér í hring.
-litlir drengir, sparka bolta.
-ungar stúlkur, þær sig hneigja.
-ungir piltar, taka ofan.
-gamlar konur, þrjóna sokka.
-gamlir karlar, taka' í nefið,
aaatjú!

Skín í rauðar skotthúfur

Skín í rauðar skotthúfur
skuggalangan daginn,
jólaveinar sækja að
sjást um allan bæinn.
Ljúp í geði leika sér
lítil börn í desember,
inn í frið og ró, út í frost og snjó
því að brátt koma björtu jólin,
bráðum koma jólin.

Uppi á lofti, inni í skáp
eru jólapakkar,
titra öll af tilhlökkun
tindilfættir krakkar.
Komi jólakötturinn
kemst hann ekki í bæinn inn,
inn í frið og ró, út í frost og snjó,
því að brátt koma björtu jólin,
bráðum koma jólin.

Stjörnur tindra stillt og rótt,
stafa geislum björtum.
Norðurljósinn loga skær
leika á himni svörtum.
Jólahátíð höldum vér
hýr og glöð í desember
þó að feyki snjó þá í friði og ró
við höldum heilög jólin
heilög blessuð jólin.

Snjó Korn falla á allt og alla

Snjó korn falla, á allt og alla.
Börninn leika og skemmta sér.
Nú er árstíð kærleika og friðar,
komið er að jólastund.

Vinir hittast og halda veislu,
borða saman jólamat.
Gefa gjafir, fagna sigri ljóssins,
syngja saman jólalag.

Á jólaball við höldum í kvöld.
Ég ætla að kyssa þig
undir mistilteini í kvöld
við kertaljóssins loga.

Plötur hljóma, söngvar óma.
Gömlu lögin syngjum hátt.
Bara ef jólin væru aðeins lengur,
en hve gaman væri þá.

Snjó korn falla nú til jarðar

Snjó korn falla nú til jarðar eitt og eitt,
snjó korn falla nú til jarðar eitt og eitt.
Nú er skemmtilegt að líta
okkar landið kalda og hvíta,
snjó korn falla nú til jarðar eitt og eitt.

Syngjum æ, æ, hopp og hí og hæ
svo það hljómi í þorpi, borg og bæ.
Inni í dölum, uppi á fjöllum
ómar loft af hlátrasköllum,
syngjum æ, æ, hopp og hí og hæ.

Það á að gefa börnum brauð

Það á að gefa börnum brauð
að bíta í á jólnum,
kertaljós og klæðin rauð
svo komist þau úr bólunum.
Væna flís af feitum sauð
sem fjalla gekk á hólunum.
Nú er hún gamla Grýla dauð,
gafst hún upp á rólunum.

Álfareiðin

Stóð ég úti í tungsljósi, stóð ég út við skóg,
stórir komu skarar, af álfum var þar nóg.
Blésu þeir á sönglúðra,
og bar þá að mér fljótt, -
og bjöllurnar gullu á heiðskírri nótt.

Hleyptu þeir á fannhvítum hestum yfir
grund, hornin jóa gullroðnu blika við lund,
eins og þegar álfir af ísa grárri spöng
fljúga suður heiði með fjaðraþyt og söng.

Heilsaði hún mér drottningin
og hló að mér um leið,
hló að mér og hleypti hestinum á skeið.
Var það út af ástinni ungu, sem ég ber?
Eða var það feigðin, sem kallaði að mér?

Álfadans

Máninn hátt á himni skín,
hrímfölnur og grár.
Líf og tími líður
og liðið er nú ár.

*Bregðum blysum á loft
bleika lýsum grund.
Glottir tungl og hrín við hrönn
og hratt flýr stund.*

Kyndla vora hefjum hátt,
horfið kveðjum ár.
Dátt hér dansinn stígum,
dunar ísinn grár.

Bregðum blysum...

Komi hver sem koma vill
komdu nýja ár.
Dönsum dátt á svelli,
dunar ísinn blár.

Bregðum blysum...

Góða veislu gjöra skal
þar sé geng í dans.
Kveð ég um kóng Pípin
og Ólöfu dóttur hans.

*Stígum fastar á fjöl
spörum ei vorn skó.
Guð mun ráða
hvar við dönsum næstu jól.*